

ȘCOALA

VREME

REVISTA
PEDAGOGICĂ
CULTURALĂ

A ASOCIAȚIEI
INVĂȚĂTORILOR
DIN JUD. ARAD

CUPRINSUL:

**I. B. Conducătorul și organizatorul școlii
dela granița de Vest a Țării.**

Pedagogie:

Romulus Ponta: Cursurile de vară.

Psihologie aplicată:

Ion Blăgăliță: Laboratorul de psihologie
dela Arad.

Criticism literar pedagogic:

Gheorghe Tudor: Biblioteci pentru în-
vățători.

Diverse:

Petru Șerban: In jurul unei noțiuni.

I. Vârtacl: Fapte străjerești.

T. Țundre: Activitatea Societății „Crucea
Roșie”.

Coriolan Bărbat: De ziua învierii.

Cărți:

I. Mirea: Teatru Școlar și popular (Fl.
Stănică).

Dela asociația inv. Arad.

Raportul general al comitetului, al censori-
lor, contul de gestiune, bugetul etc.

Informațiuni.

Poșta Redacției.

Biblioteca Centrală
Națională Arad

ARAD
ANUL VIII.

Nr. 4.

APRILIE 1937

„Școala Vremii”

REVISTĂ PEDAGOGICĂ-CULTURALĂ

APARE SUB CONDUCEREA
UNUI COMITET DE REDACȚIE

Red. respons.: **EUGENIU SPINANTIU**, înv. dir.
Administrator: **SABIN MIHUȚIU**, învățător

Manuscrisele nu se mai înapoiază
Anunuri și reclame se primesc după
învoială.

Manuscrisele, revistele pentru schimb
și cărțile de recensat se trimit pe adresa:
Redacția revistei „Școala Vremii”, Arad
Bulev. Carol, 66 (Casa învățătorilor).

Correspondența privitoare la admi-
nistrație: abonamente, schimbări de
adresă, revistele înapoiate etc. se trimet
pe adresa Administrației: Dl. Sabin Mihuț,
Arad, str. Eminescu 43.

Abonament anual Lei 60. Un exemplar 6 Lei.

Secretar de redacție:
ION BLAGĂILĂ.

„Școala Vremii”

REVISTA PEDAGOGICĂ-CULTURALĂ

a Asociației învățătorilor din județul Arad.

Apare lunar, afară de luni: Iulie și August.

ANUL VIII.

Arad, Aprilie 1937

Nr. 4

Conducătorul și organizatorul școlii dela granița de Vest a Țării.

Personalitatea și caracterul integru al unuia din cei mai aleși inspectori generali ai școlii românești, ne-a dat din nou ocazia, să ne bucurăm din toată inima și din tot sufletul, de o nouă recunoștință culturală, adusă celui ce stă în fruntea școlii dela Granița de Vest.

Spirit creator în organizarea acestei instituții de stat, care educă și consolidează societatea, d. inspector general Sabin Evuțian, care stă în fruntea ei, este un stâlp placid nu numai al școlii, ci și al întregii vieți culturale dela Vestul țării.

Acest fapt a fost consfințit și prin alegerea dlui Inspector General Școlar S. Evuțianu ca Președinte al Asociației Culturale „ASTRA”, Regionala Banaț, de acord la această alegere fiind toate personalitățile, adunate sub președenția dlui Alexe Marta, pimpresedintele Curții de Apel din Timișoara, în ziua de 28 Februarie a. c.

Iată cum Școala se erijează încetul cu încetul în fruntea vieții culturale întregi din România, prin personalitățile ce-și pun în serviciul ei toată truda și munca efectivă, fără a pregeta o clipă în organizarea ei ideală.

Iată prin ce mijloace se poate servi și întări prestigiul școlii și al slujitorilor ei. Pământul meleagurilor Arădane se mândrește cu fiul ei luminat, care între înaintașii de glorie deplină și de mândrie națională desăvârșită, are un loc de frunte și își așează cea mai luminoasă icoană, a datoriei împlinite, în galeria personalităților, ce vor fi pomenite în istorie și în decursul veacurilor, de urmași.

Acesta e Conducătorul și organizatorul Școlii dela Granița de Vest, d. Sabin Evuțian personalitate integrală, care reprezintă chintesența neamului nostru la această frontieră și care este iubit de toate inimile și sufletele curate.

I. B.

PEDAGOGIE

Cursurile de vară

I. Perfecționarea învățătorilor după terminarea școlii normale: 1. Deziderate, 2. Prevederile legii. II. Asociația învățătorilor și perfecționarea membrilor ei. Organizarea lor a) Cicluri de lecții, b) Conferințe răslețe, c) lucrări de seminar și comunicări, d) vizite la instituțiile mai de seamă, e) localitatea, f) durata cursurilor, g) anchetă privitoare la ținerea cursurilor de vară. III. Cursurile de vară și solidaritatea profesională.

Mai mult de cât alți funcționari, învățătorii trebuie, și după terminarea școlii și intrarea lor în funcție, să se mențină în contact cu cartea. Prin simplul fapt că ei transmit elevilor un mănunchiu de cunoștințe — fie ele oricât de modeste — e necesar ca să și le reînprospăteze din când în când. Am vorbit aci de transmitere de cunoștințe, anume pentru a indica funcția minimă și adesea înțelesul pejorativ ce i se atribue muncii învățătorului. Adăogând însă că pedagogia contemporană cere nu o simplă transmitere de cunoștințe elevilor, ci un lucru cu mult mai greu de realizat, dirijarea activității elevilor de către învățător, așa fel, ca ei singuri — pe cât e posibil — să-și dobândească cunoștințele necesare în viață, priceperea și destoinicia acestuia se cer mai mari *decât* în primul caz, pentru că *trebuie* cunoscută și individualitatea elevilor, a cărei cunoaștere, înainte, era indiferentă. Activitățile multiple, pe cari le desfășoară învățătorul, și în afară de clasă, iarăși presupun o pregătire mai temeinică a sa *decât* până aci.

1. Aceste considerațiuni și altele (cum ar fi prestigiul învățătorului în societate) au determinat pe învățători, mai de mult și în repetate rânduri să ceară pregătirea lor în institute superioare de învățământ. Cercetătorul acestei probleme poate găsi o literatură bogată în această privință. Când el este învățător, proiectele interesante, ce-i deschid frumoase perspective, îl pot măguli; dar numai atât căci, în afară de bunăvoință, care nu lipsește mijloacele financiare ale statului nu permit realizarea acestui deziderat: cultură superioară pentru învățători.

2.) În afară de dezideratele învățătorilor în legătură cu perfecționarea lor, găsim și anumite prevederi ale legii. În Cap. XV, art. 184 și 185, din L. I. P. a Statului, se vorbește despre bibliotecile pedagogice. „Pentru per-

fecționarea membrilor corpului didactic se vor înființa biblioteci pedagogice și de cultură generală.

Aceste biblioteci vor funcționa pe centre și vor avea sediul la reședința președinților cercurilor culturale.

Funcționarea lor va fi stabilită prin regulament.

Art 185. Comitetul școlar prevede în bugetul său sumele necesare pentru procurarea cărților.

Statul și județul contribuie la alimentarea bibliotecilor cu cărți prin subvenții și donațiuni*.

În Cap. XV al legii: „Mijloace de perfecționare a membrilor corpului didactic primar, art. 154 ca mijloace de perfecționare a învățătorilor aflăm: Conferințele generale, cercurile culturale, cursurile de completarea cunoștințelor și cursurile de repetiție“. Dintre acestea pe noi ne interesează mai mult cursurile de completarea cunoștințelor. Iată ce scrie în lege: „În fiecare an, în timpul vacanței, se vor organiza pe lângă școlile normale sau pe lângă școlile speciale cursuri speciale în vederea dobândirii de noi cunoștințe, pentru membrii corpului didactic primar, chemați să predea în ultimele trei clase primare. Aceste cunoștințe vor fi teoretice și practice și în raport cu programa de studii a acestor clase primare“.

După cum vedem, între dezideratele învățătorilor și prevederile legii, pentru soluționarea problemei perfecționării lor, este o apreciabilă distanță. Dar oricum ar fi de palide și modeste aceste prevederi ale legii, dacă ele s'ar realiza, un mic pas tot ar fi făcut. Realitatea ne dovedește însă că nu s'a făcut nimic. Cred că nimeni n'ar putea spune că a citit o singură carte din bibliotecile prevăzute de lege sau c'a participat la un curs, prevăzut tot de aceeași lege.

II. Prin faptul că statul nu-și poate îndeplini angajamentele, problema perfecționării învățătorilor nu poate fi însă considerată rezolvată și nici măcar închisă. Aci, ca și la rezolvirea altor probleme, unde statul a fost absent, statului i s'a substituit inițiativa particulară în cazul nostru: Asociația Învățătorilor. Astfel s'a ajuns la cursurile de vară organizate de Asoc. Generală a Inv. sau cele județene. Participanții la aceste cursuri s'au declarat mulțumiți de ele. Au avut ocazie de a asculta marile personalități ale țării s'au reîntors să muncească pe la școlile lor, cu mai multă pricepere, poate, dar sigur cu mai mult elan. Cu toate rezultatele mulțumitoare, ce le-au adus cursurile de vară până acum, o critică li se poate face totuși. Acest lucru îl face d. G. G. Antonescu în „Învățătorii cari ne trebuie“ din vol.: „Pedagogia contemporană“. Vorbind despre cursurile de vară, Dsa spune: „Diversele încercări făcute până acum la noi, independente sau aproape inde-

pendente de Ministerul Instrucțiuni, au fost constituite din conferințe răslețe, deci fără legături strânse între ele, spre a forma acele *cicluri unitare de prelegeri* menționate mai sus."

Defectul, ce-l găsește Dl prof. Antonescu cursurilor de vară, privește organizarea lor. Conferințele răslețe, ținute chiar de cei mai iluștri reprezentanți ai culturii noastre, prin faptul că nu sunt în legătură cu o idee pivot, nu pot forma un bun cultural, trainic pentru învățătorul asistent.

a) Am remarcat această critică pentru că în cazul când Asociația noastră arădană ar organiza cursuri de vară să fim feriți de poticnele inutile. Facem totuși o mică abatere dela programul schițat de Dl prof. Antonescu, propunând, în loc de o singură specialitate, cicluri de lecții din mai multe domenii: pedagogie, istoria literaturii, istorie și șt. fizico-naturale. Astfel la istoria literaturii în locul unei expuneri globale, fugitive și seci a întregii literaturi, ne-am putea mulțumi cu mai puțin ca extindere, de ex. Literatura română în secolul al XX, Genul liric, Curentul semănătorist, Poezia modernă, Romanul, etc. La fel la pedagogie: Completarea fișei individuale, școalele noi; Pedagogii români, etc. La istorie, o singură epocă. La științele fizico-aturale: Una din noile probleme. Lecțiile dintr'un ciclu s'ar putea face după dorința ascultătorilor și a profesorului respectiv; ținându-se însă seama de durata scurtă a cursurilor, numărul lecțiilor dintr'un ciclu ar varia între 5 maximum 10

b.) În afară de lecțiile integrate acestor cicluri, programul ar trebui să ouprindă și conferințe răslețe, ținute de personalități de seamă, cari ar urma să fie invitate.

c.) Pentru a se aprofunda materia unui ciclu de cunoștințe, sunt necesare și lucrările de seminar, sub conducerea profesorului respectiv, precum și comunicările cursiștilor.

d.) Câteva după amieze s'ar rezerva vizitelor la instituțiile mai de seamă : Palatul cultural, Fabrica Astra, fabricile de zahăr, bere, textile, Ferma Ciala, etc.

e.) După cum s'a putut observa din schițarea de până aci a programului, localitatea cea mai indicată pentru cursurile de vară ar fi Aradul, pentru că :

1.) participanții trăind cea mai mare parte a anului la țară ar avea astfel posibilitatea de a locui câțva timp într'un mediu urban, 2.) pentru că Aradul oferă mai multe mijloace de instruire, 3.) profesorii secundari însărcinați cu ținerea lecțiilor n'ar fi obligați la cheltuieli de deplasare, masă, locuință care de sigur ar trebui suportate de bugetul asociației, 4.) participanții din provincie ar putea avea locuința și masa la căminul nostru, în schimbul unei sume minimale de 500 — 600 Lei.

f.) Făcându-se un început, în acest an, durata ar fi relativ scurtă 3 — 2 săptămâni.

g.) Pentru ca să se poată alcătui un program mai detaliat și să se poată anunța profesorii, e necesar să știe conducerea asociației numărul aproximativ al participanților și propunerile lor. De aceea comitetul a crezut necesar să roage pe toți colegii, cari ar dori să urmeze cursurile de vară ale asociației noastre, să-și formuleze propunerile și să le trimită Comitetului asociației, în timp, pentru ca la Adunarea generală să fie în situația de a prezenta un raport inspirat din realități.

III. Dacă ideea cursurilor de vară va fi îmbrățișată de un număr suficient de colegi, cari ar dori să le audieze, rezultă că nu e un simplu obiect de discuție sterilă, ci ceva emanat din realități. Posibilitatea ce le-ar da-o asociația membrilor ei de a-și împlini dorința, a face pe mulți să vadă în asociație și altceva de cât o organizație străină de ei, cărora ei îi plătesc cotizații și deci solidaritatea membrilor asociației noastre ar fi consolidată.

Romulus Ponta

PSIHOLOGIE APLICATĂ

Laboratorul de psihologie dela Arad.

In această parte a revistei ne-am ocupat și vom continua și în viitor să ne ocupăm de chestiunile practice aplicate la studiul individualității copilului.

De data aceasta schițăm îndreptarea gândului nostru, către înființarea unui laborator de psihologie aci în orașul acesta, pentru folosul și necesitățile de orientare psihotehnică a învățătorilor din orașul și județul Arad.

Acest laborator ni se impune din două puncte de vedere.

Întâi pentru o orientare și inițiere în studiul individualității și al doilea pentru a pune la dispoziția învățătorilor un laborator unde să se informeze și să facă practică la cursurile ce le va organiza asociația.

Acest laborator va sta în legătură cu celelalte laboratoare din țara noastră. Așa că nici un experiment sau alt mijloc de aplicațiuni pentru sondarea cunoașterii sufletului copilului, precum și cele privitoare la originalitatea specifică, orientarea și îndrumarea profesională nu ne va scăpa să nu o aducem la cunoștința educatorilor.

De o utilitate indiscutabilă, acest laborator va sta zilnic la dispoziția învățătorilor, cari pot să lucreze cu aparatele lor pentru a se perfecționa în mânăuirea lor.

Comitetul asociației învățătorilor din secția Arad și-a făcut datoria să puie baze acestui laborator.

Rămâne ca el să fie întărit și îmbogățit de colegi.

Ion Blăgăilă

Criticism literar-pedagogic.

Biblioteci pentru învățători

Hotărît lucru! Trebuie biblioteci, Cărți încărcate de suflet care să potolească frigurile, să umplă inima și mintea învățătorului. Spun asta în ipoteza, că tânărul luminător, pătruns de mistica apostolatului, aduce cu sine, acolo pe unde îl va purta destinul misiunii sale — pasiunea de a frământa idei, de a pune întrebări și de a încerca într'un fel sau altul soluțiuni. Ii presupun această pasiune. Necesități sociale, imperative de bun simț, îl vor sili să pătimească de acest viciu: cartea cu lumină, la ei factor cultural pe atâtea ramuri de activitate. cum să nu aibă nici un fel de interes de carte, când aici la țară îl încolțesc atâtea probleme și semne de întrebare, în ceia ce privește satul și țaranul. Mai trebuie să încălzească și să lumineze acele suflete dornice de a cunoaște și de a se lămuri și este un lucru, îndeobște cunoscut, că nu poți să dai ceia ce nu ai. Să nu te intereseze decât profesiunea. în limita celor patru pereți de școală — ceva care ne-ar pogori la un nivel jalnic rostul nostru.

Învățătorul încadrat într'un rol de mare utilitate socială, el trebuie să poscede lumini speciale în toate problemele satului. Cultură multă i se cere unui factor cultural, căruia i se înclină și meritul de a forma sufletele și calitatea de a le îndruma spiritual.

Ni se aruncă numai în capul nostru toată vina că nu „știm multe“ la examene și în consecință cădem pe capete!

Dar, a cui e vina că învățătorii se prezintă la examene inculți, nepregătiți, ignoranți etc? Cine i-a pregătit să fie inculți, nepregătiți, ignoranți? A cui lucru de mână și operă — de cap, sunt învățătorii? Ai profesorilor mi se pare. Ce, nu le convine? Suntem aluatul mâinilor lor. Și cine e de vină când ucenicii sunt proști. Eu știam că măiestrii care i-a pregătit. Știi și tu altfel? Dar în sfârșit, să lăsăm asta, căci n'aș vrea să mă revărs aici contra unor oameni, cari desigur că nu au prea cetit biblia, ca să știe că, dacă nu semeni decât vânt, nu poți face recoltă de grâne și porumburi frumoase. Culegi ceia ce ai semănat. Iar nota ce o pui învățătorului la examene, este o decorație domnule profesor, pe care trebuie să o porți aninată la piept, căci ea simbolizează meritul, prestigiul, triumful propriei dale munci. Da, da, — o gheată nu e niciodată strâmbă din vina ei.

Învățătorii cad cu duiumul la examene. Mi-se pare foarte ciudată psi-

hologia din care pornește o asemenea măsură. Am cerut la toate congresele noastre — cultura universitară. Vreți învățători burdufi de carte? Deschideți-le calea către învățământul superior. De ce s'a închis Secția pedagogică? Vă inchipuiți că învățătorul își poate însuși o cultură generală, a sa din neant, fără școală, fără cărți, fără explicații. Ei de mult râvnesc să aibă o cultură egală cu sensibilitatea lor minunată, ca să poată suporta o poziție de prestigiu pe toate direcțiunile vieții noastre naționale. De ce nu i s'a dat, de ce nu i se dă această posibilitate învățătorului? Iată o întrebare la care nu ni se răspunde.

Astăzi, învățătorul român e străjer, instructor la premilitari, dirijor de cor bisericesc, cântăreț bisericesc, uneori capel-maistru de fanfară, președinte de cooperativă, director de muzeu regional, director de cămin cultural, membru activ în Liga anti-revizionistă, monografist, folclorist, librar, bibliotecar, farmacist, agronom, psiholog prin carieră (Creiază și aplică texte, completează fișe pedagogice) mai e tâmplar, conferențiar la cercuri culturale și — mai aduceți-vă și dv. aminte ce. Căutați legea învățământului primar — acestea sunt lucruri cari i-se cer prin lege.

Și vârf la toate, învățătorul trebuie să fie un om cult și un tehnician desăvârșit, în toate specialitățile de meșteșug, legate de viața satului. Să fie specialist în porci tot pe atât cât trebuie să fie doctor în matematici, pedagogie (la curent cu ultima teorie asupra studiului copilului, erudit în istorie, savant în științe naturale, etc., etc., — pentru că, vezi dragă Doamne, — definitivatul!..). Învățătorul mai dă examene și cum până acum nu s'a stabilit un minimum de cunoștințe, care să constituie materia obligatorie a acestor examene, un profesor întreabă orice vrea din domeniul specialității sale.

Ce păcat că s'or stârpit sămânța lui Leonardo da Vinci. Omul ăsta era de toate. Geniu multimplu. Tehnicianul la plural. Probabil guvernul și-a pus ochii pe dânsul și par' că îl aud cum a exclamat: Evrica, evrica! Eece hoho! Uite, de al de ăștia ne trebuie nouă la sat. Leonarzi de ăștia! Inventivi cu spiritul și constructivi cu palma. Dar să nu ceară salariu. Foarte prost că au și apostolii burtă. Și desigur guvernanta regretă cu sinceră durere de suflet, că Dzeu a dat struțului, stomacul să înghită pietre și nu învățătorului. Pe plan de interes și de profit bugetar această calitate s'ar fi cifrat cu un mare spor de economie.

Ei dar, să ne întoarcem la berbecii noștri. Să spunem acum lucruri cari acopăr titlul acestui articol. Incep prin a mărturisi că găsesc foarte justă ironia unui coleg care cerea să i se încredințeze învățătorului și rolul de moașă diplomată și adaug eu pe acela de măcelar și de brutar, fiindcă dânsul a învățat la școală, igienă, anatomie, botanică, adică lucruri în legătură cu aceste ocupații. Cine altul le-ar putea îndeplini mai bine ca dânsul.

lată o opinie care mi-se pare de foarte multă greutate. Dece? Poate o să vedem. Ce spune proverbul românesc? Cine fugărește prea mulți iepuri sfârșește prin a se alege cu oboseala și cu mâna goală.

Apăi, aom'le, parcă ni-ar spune careva, dacă matale spui așa, ce mai vrei cu pacostea aia de bibliotecă a învățătorului? Te vaiieși că Statul a vrăfuit prea multe obligații pe capul nostru și acum ne aperi ca funia pe spânzurat. Vii și dta cu alte însărcinări. Rumegarăm noi atâta borceag de frază ca la urma urmei să vedem că încălți iarăși ceia ce ai descălțat. Cărți? Să fie de capul lui Kant! Ni-e plină văcălia capului de răspunderi și de grija zilei de mâine.

Aveți perfectă dreptate! Ne părăie capul de atâtea obligații și însărcinări legate de meseria noastră. Nu spun nici eu altfel. Sunt însă de bună credință că fac un pustiu de bine învățătorului, aducând în discuție colegială, această chestiune a bibliotecilor.

Rezumativ chestiunea stă ușor: Sunt examenele învățătorului lucruri de viață și de moarte? Da, sunt. Și trebuiesc cărți pentru' pregătit? Mai e vorbă? Trebuie. Până aicea, de acord. Cărțile se vând între 60—100 lei exemplarul. Cine să le cumpere? Care învățător e atât de teafăr la pungă, să și le poată procura? Atunci? Simplu și practic, să ne alcătuim noi înșine, bibliotecile de care avem nevoie.

Intr'o ședință a Comitetului Asociației învățătorilor dela Arad, s'a ridicat această chestiune. Asociația contribuie cu un fond inițial de una mie lei pentru un Cerc cultural, căci bibliotecile se vor înființa pe centre culturale. Ar urma ca și colegii să se oblige să plătească o taxă suportabilă, să zicem de 15—20 lei lunar, când primesc diurna, pentru a înzestra biblioteca deocamdată numai cu acele cărți cari sunt strict necesare pregătirii învățătorilor, pentru examenele la care este obligat prin lege. Colegii se adună în fiecare lună pe la aceste cercuri și au astfel prilejul să-și aleagă cărțile de care au nevoie. Nu opiniez pentru repartizarea bibliotecilor pe sub-secții. E greu să ți-le procuri de aici, nu îți sunt mai la îndemână ori și când le ai la Cercul tău cultural.

Oricât de modestă ar fi cotizația lunară pe care am vărsa-o, biblioteca va spori și după câțva timp ne vom trezi cu tot felul de cărți necesare pregătirii noastre profesionale. Firește, mai târziu, se vor putea cumpăra alese din autorii consacrați vechi și noi ai literaturii noastre, sau cărți de specialitate, știință, filosofie, etc. folositoare pentru orice inteligență, care ar vrea să se realizeze pe tărâm spiritual.

În felul acesta au procedat călugării francezi. Au înființat cu posibilități modeste biblioteci pe la mănăstiri. Rezultatul: foarte mulți din literați

savanții, filozofii, astronomii, înfășiți oameni de știință pe cari i-a avut poporul francez, a fost cleric. Pildă de urmat.

Iată, alături de revista Școala-vremii, Banca învățătorilor, Librăria învățătorilor, — Bibliotecile învățătorilor, vor fi încă una din realizările ziditoare de prestigiu, a învățătorimii arădane.

Vom mai sta de vorbă cât de curând asupra acestei chestiuni, cu ocazia Congresului Asociației învățătorilor din jud. Arad, care se va ține pe data de 23 Aprilie a. c. Voi expune lucrările sub o formă de moțiune pe care vă rog să o votați. Bibliotecile sunt lucruri spirituale de cari nu ne vom putea lipsi pe viitor.

Zărând 1. IV. 1937.

Gh. Tudor.

CĂRTI*

I. Mirea: Teatru școlar și popular (comedii pentru copii) vol. I: Ed. **Cugetarea**.

Teatrul școlar își are rolul său bine definit și relevat de mulți, în domeniul instructiv-educativ, atât pentru școlari, cât și pentru părinți și popor în genere.

Deși rostul lui e mare, totuși literatura aceasta e foarte săracă și puțin răspândită, neputând fi găsită ușor și la îndemâna doritorilor. Piese de teatru, potrivite, ca fond și formă și înscenare, sunt multe tipărite în edituri proprii de autori, fie la edituri de provincie, obscure, care nu le pot răspândi în întreaga țară. Toți se plâng că nu le găsesc și nu știu cui să se adreseze pentru a-și procura piesele de teatru necesare înjghebarii de serbări școlare.

Colegul, Ilie I. Mirea, văzând această situație a pornit la realizarea unui gând mare, acela de a umple acest gol, în parte, pe cât îi va sta în putință. Astfel, deocamdată a dat la iveală un volum de comedii pentru copii, teatru școlar și popular, variate prelucrări, interesante, utile și la îndemâna oricui. Găsim, în acest prim volum, comedioarele: Țiganul recrut; Interesul poartă fesul; Invietorul de morți; Un sâțul de viață, Impriciații, O lecție de intuiție, etc. Un număr de 12 piese teatrale. Toate pot fi jucate cu ușurință, de copii, nu implică înscenări grele, și nici nu sunt plictisitoare, din contră, distrează și moralizează indirect.

Volumul poate fi folosit de toți colegii cu succes, mai ales că Ed. Cugetarea, înțelegătoare a scopului urmărit prin aceste piese teatrale, le-a tipărit într'un elegant format și pe un preț accesibil tuturor — 35 lei.

Fl. Stănică.

*) Restul cărților și revistelor, din lipsa spațiului, se vor publica în numărul viitor. Așa că vor urma: Poeme, de T. Vuia; O viață trăită în școală, memoriile dascălului D. Boariu; Picături de rouă, poezii de Iosif Rachiciu, etc.

DIVERSE

In jurul unei noțiuni

In atenția Onor. Minist. Educ. Naționale și a organelor de control din Invățământ.

Varietatea întreprinderii unei noțiuni, fără a ține seamă de înțelesul etimologic al noțiunii, a dus la rezultate paradoxale, destul de evidente.

Manualele noastre didactice de curs primar — deși supuse unei aprobări ministeriale — ne oferă exemple de felul noțiunilor rău întrebuițate. Sunt noțiuni care deși întrebuițate greșit, nu sunt așa de dezastruoase pentru uzul nostru zilnic. Unele reclamă, din interes vital național, o înțelegere clară și precisă, servind de bază la edificiul cunoștințelor noastre și în acelaș timp, rău întrebuițate, ar avea repercursiuni drastice asupra înțelegerii noastre zilnice.

Cartea de citire pt. cl. VII-a a dlor M. Sadoveanu, Al. Voinescu, etc., aprobată de Onor Minist. Instr. Publice în 1936, în conf. cu noua programă analitică, ne relevă la pag. 319 la materia „Instrucția civică”, noțiunea de „națiunea română” cu o întrebuițare la care rămâi perplex. Autorii încep lecția „Națiunea Română” cu menționarea diferitelor năvăliri și așezări streine prin diferite regiuni ale țării pentru a conchide că: „aceste neamuri străine, fie că s’au așezat pe pământul țării noastre, în vremuri vechi, fie că au venit mai de curând, fie că se aflau pe teritoriul României mici, fie că au fost înglobați între granițele României, în urma războiului care a făcut dreptatea istorică și a așezat pe români în drepturile lor istorice, alcătuiesc la un loc națiunea română.” Deci, mai precis „națiunea română este totalitatea neamurilor care trăiesc pe teritoriul Statului român”.

S’a ajuns cu această națiune, de un interes crucial în cunoștințele de „Instr. Civică” a elevului, pe care un an îl desparte de „viața” pentru care îl pregătește școala, la un înțeles, după cum menționăm, chiar paradoxal. Se exclud, chiar caracterele care-o definesc și i-au dat ființă, pentru a aservi interese străine sensului ei etimologic și chiar antinaționale.

Originea cuvântului „națiune” e latină: nominativ=nativ, acuzativ=nationem, derivate dela originalul natus=născut. Etimologic cuvântul națiune înglobează pe toți cei care au aceeaș naștere, aceeaș origină, după cum zice cronicarul: toți cei cari dela o apă „cură”. Caracterul preguant îl deține naș-

terea comună la care se mai adaugă, după toate definițiile curente, alți factori inseparabili și inconceptibilă fără ei definiția acestei noțiuni, cari sunt: limba, unitatea de credință, obiceiurile și tradițiile, instinctul național, comunitatea de aspirații, conștiința națională, forța morală și iubirea de teritoriu.

Fără a epuiza discuțiile în jurul definirii acestei noțiuni, am putea defini națiunea ca *totalitatea locuitorilor de aceeaș origină, etnică, cu aceeaș limbă, credință, obiceiuri, tradiții, cu acelaș trecut istoric, legați de un teritoriu și călăuziți în aspirațiile lor de o conștiință națională.*

Interpreții diferiți s'au plasat în trei atitudini față de această noțiune: Teoria spiritualistă (Renan, J. Michelet) materialistă (Rabindranath Tagore) voluntaristă (Mussolini) aproape toate definesc națiunea prin caracterele menționate, doar prevalează unele pentru care au preferință. E de prisos menționarea covârșitoarei importanțe pe care o are fiecare factor susamintit în definiția justă și viabilă a noțiunii de „națiune“.

E cu totul semnificativă definiția „națiunii“ așa cum o înțelege d-l Sadoveanu, etc., înglobând în ea pe toți cari n'au nimic comun cu sângele și trecutul nostru, cu credința și aspirațiile noastre. În fața d-lui M. Sadoveanu este identic un român ghet-beghet cu oricare perciunat, grecotei sau mai știu eu ce venetic pe acest pământ. Sunt lipsiți de caractere cari să-i diferențieze, definindu-i, și în concluzie e de preferat împărăția perciunaților cai sunt mai dispuși să-l subvenționeze ca director politic al „Adevărului“ și „Dimineața“.

E de-o necesitate imperioasă revizuirea manualelor didactice vinovate de reaua întrebuintare a noțiunilor primordiale la baza educației naționale și înlăturarea celor cari din interese pângăresc curățenia sufletească a tinerelor vlăstare.

P. Șerban

Nota redacției. Atragem atențiunea Onor. Ministerul Educației Naționale, pe care-l rugăm, a îndepărta din școli, manualele semnalate. Iar, pentru soluționarea și remedierea imediată a răului, organele noastre de control din învățământ, au imediata și sfânta datorie a întocmi rapoartele cuvenite către Minister, spre a fi înlăturate din învățământ toate manualele care deservesc interesele noastre naturale de stat și naționale.

Colegii sunt rugați a fi atenți și a semuala orice scădere a manualelor, care scăderi le vom aduce la cunoștința Onor. Minister, spre a se pune odată capăt afluenții autorilor, de manuale didactice

Bibliografie

„Scurt tratat de biometrie“ lucrarea d. Dr. Renè Ledent și L. Wellens, a fost tradusă și a apărut sub semnătura d. V. Nicolaescu, profesor, Dș. E. Nicolaescu și G. Mărgulescu. Este o lucrare importantă pe care o vom recenza în numărul viitor al revistei.

Fapte străjerești

Straja Țării, născută din extraordinarul simț psihologic al Suveranului și menită a aduce un aport pozitiv la consolidarea României de mâine, a înțeles să combată vidul în care se sbătea tineretul nostru, printr'o credință și un avânt, cuprinse în idealul muncii și al tăcerii, al lucrului fără vorbă și al constructivismului disciplinat.

Pe acest făgaș, străjeria creiază o falangă de tineri deopotrivă de sănătoși la minte și la corp. Tot programul ei este o împletire de bine și util; frumos și nobil. Elita creatoare de mâine, se desăvârșește în cadrele acestei organizații, prin muncă continuă, în toate direcțiile. Caracterele se desvoaltă și sunt puse în serviciul Neamului spre a-l eterniza, iar pe măsură ce pavilionul național cucerește prin falfăirile sale întinsul pământului românesc, dogma străjeriei se cristalizează în fapte, menite a schimba înfățișarea satelor, a alina suferinți omenești, sau a săvârși acte de milostenie.

Suntem dintre acei cari cred că faptele bune trebuiesc scoase la lumina zilei și răspândite în cercuri cât mai largi, pentru măreața putere a exemplului, care, mai ales în domeniul educației, face adevărate minuni, deaceea desprindem câteva fapte săvârșite de străjerii Stolului școlii primare din Covăsinț, jud. Arad în decursul iernii ce-se apropie de sfârșit.

Fiindcă iarna este un anotimp al reculegerii, dar și a suferinței, elevii străjeri dela școala noastră, la îndemnul tuturor inv. cdt. și sub imboldul textelor biblice, unite în pătrunzătoare istorioare morale, cuprinse în ceremonialul de ridicare al pavilionului național, se întreceau în fiecare săptămână, a duce o rază de bucurie în casele celor lipsiți. Din modestele lor ajutoare — laudate de comandanții de serviciu în fiecare sâmbătă, la coborîrea pavilionului — s'a ajuns la următoarele totalizări:

15 familii sărace au fost ajutate cu: 54,50 kg. făină de grâu; 15,50 kg. slănină; 1,25 kg. untură; 3 kg. cartofi; 2½ pâini; 34,50 kg. porumb; 35 buc. lemne á 1 m; 1 kg. săpun; 6 per. ghetes; 5 bluze femeiești; 4 căciuli; 3 peptare; 2 per. pantaloni; 2 per. ciorapi; 1 veston, câte 1 kg. făină de porumb, nuci, sare, etc.

Dar cecece interesează mai mult decât numărul kg., este înalta semnificație morală a acestor ajutoare. Au fost femei cărora li-s'au umezit ochii la primirea darurilor. Binecuvântarea celor ajutați, au avut un deosebit răsunet în sufletul micilor samarineni. Fiecare părea mai mult în proprii săi ochi și se simțea mai strâns legat sufletește de camarazii săi de cuib, cu cari împreună dovediseră ce pot.

Superioritatea acestor acte de milostenie, stă în entuziasmul cu care au fost săvârșite, nu de unu sau doi elevi mai înstăriți, ci de cca 70, printre cari și dintre aceia ce însuși trebuiau ajutați. Unul care n'avea alimente, a dat din proprie inițiativă, mica sumă de 5 lei, pe care o economisise în sărbătorile Crăciunului...

Iată de ce credem că acestea fapte care au trebuit relevate, ca fiind actul spontan al unor copilași, cari prin străjerie au învățat a fi tot atât de buni creștini, ca și admirabili cetățeni.

I. Vărtacia
înv. cdt. străjer

Activitatea Societății „Crucea Roșie” a României și filiala Arad.

Cercetând „Anuarul” 1936 nu pot trece cu tăcerea asupra celor observate. Publicațiunea dării de seamă prezintă interesul deosebit ce-l poartă conducătorii Societății Naționale de Crucea Roșie a României, ca progresul rezultat din activitatea ei să asigure o vie afirmare de existență a salvării trupurilor și sufletelor, atât în timp de pace cât și în timp de războiu.

„Anuarul” cuprinde numele tuturor conducătorilor, datele frumoase de avântul cu care conducătorii știu să îmulțească numărul operelor misiunii ce i se impune societății prin ființa ei.

Privind nevoile multiple de suferințe peste întreaga țară, mai ales în timp de războiu, vedem cum în adunarea generală, prin Dl. președinte Dr. I. Costinescu, prezintă către guvern dezideratele unei necesități ca să se ia măsuri ca și femeile să fie îndatorate, a se pregăti pentru îngrijirea bolnavilor și a răniților, întolmai precum bărbații sunt obligați pentru apărarea țării prin arme.

Filiala Crucii Roșii Arad compusă din mai mulți membrii în comitet de doamne și domni bine aleși din elita acestui județ, în frunte cu Doamna Maria Dr. Botiș ca președintă activă și Dl. Colonel C. Constantinescu președintele filialei, în cursul anului 1935, a avut activitatea următoare:

A continuat cursul de surori infirmerie voluntare, la care au dat examen 15 eleve.

A organizat un cămin unde au fost adăpostiți 35—40 copii părăsiți și o cantină școlară unde au primit mâncare 100—150 copii săraci.

A organizat o școală primară de Stat cu un post de învățator.

A reparat edificiul coloniei dela Săvârșin, unde a trimis în colonie de vară 3 serii de câte 80 copii, cu rezultate satisfăcătoare.

La sărbătoarea Crăciunului a distribuit alimente și îmbrăcăminte la copii și populației sărace.

Bolnavilor săraci, la eșirea din spital le-a distribuit bani, haine și alimente.

„Crucea Roșie a Tinerimii” cheamă pe toți copiii de școală de orice grad, să se constituie în filială. Aceasta urmărește binele neamului, al țării și al omenirii. Statutele acestor grupări s’au trimis unor școli primare din județul Arad. Școalele, care n’au primit statute, vor cere dela Centrala București sau dela filiala Arad.

Programul secției tinerimii cuprinde trei puncte principale:

1. Alinarea suferințelor.
2. Îmbunătățirea sănătății.
3. Crearea spiritului de solidaritate națională.

Străjeria completează într’un ansamblu armonios gruparea filială și este bine ca rezultatele să se încadreze și la „Crucea Roșie a Tinerimii” prezentându-se în prima linie ca și copiii celorlalte țări, cari au o activitate a tinerimii foarte mult comentată cu laude.

Crucea Roșie a tinerimii nu este povară pentru școală, fiindcă programul său ajută școalei.

Coroșpondența interșcolară animează vieța copiilor spre idealism plăcut întregii societăți omenești și este bine ca fiecare școală să-și organizeze elevii în organizarea susnumită a Crucii Roșii.

Președintele de onoare al secțiunii „Crucea Roșie a Tinerimii” este Măria Sa Marele Voevod Mihai de Alba Iulia.

În țară avem 375 grupări cu 28.825 elevi. În toate statele se arată ca membri ai „Crucii Roșii a Tinerimii” 17 milioane de copii, în 52 state.

În anuarul acesta cetind dările de seamă, rămânem convinși de puterea ce trebuie să-și formeze „Societatea Națională Crucea Roșie a României” pentru întărirea virtuțiilor de salvare a populației țării din ghiarele ucigătoare de suflete a sărăciei și din boale, cari decimează zi de zi trupurile voinice ale multor copii în anii lor de dezvoltare fizică și ale tinerilor, nădejdea apărării naționale.

Teodor Țundre
învățător

De ziua învierii...

Binecuvântarea cerească coboară încet pe razele de soare, iar zefirul șăgalnic, încălcându-se printre razele aurii poartă cu el ciripitul sburdanicelor păsărele și parfumul florilor de primăvară. Azi natura toată și-a îmbrăcat haina de sărbătoare la vestea cea plină de bucurie sfântă, care veni cu iuțea unui gând din țara făgăduinții și se lăți peste întreaga lume:

„Hristos a înviat și prin învierea Lui a mântuit lumea!”

Satu' 'ntreg pare adormit. Oamenii cu toții sunt, ca de obicei, adunați la mijlocul satului lângă “biseriçuța” veche. Câtă bucurie se poate vedea pe fețele tuturor, dar mai ales pe acelora, cari după atâta timp, au astăzi fericirea de a serba, împreună cu ai lor, sărbătoarea sfântă.

Unii dintre ei își spun cele petrecute prin țări străine, alții pun la cale cele viitoare, alții își lasă gândurile să se ducă departe... departe.

...Și când cu toții trăiesc doar gândurile lor, se apropie de grupul copiilor moș Sonu — povestitorul satului și așezându-se în mijlocul lor, îi întreabă, cum e felul lui, câte toate, apoi începe a le povesti cu voce blajină:

„In noaptea aceea când cu ajutorul lui Iuda trădătorul, jidovii au prins pe Isus, Mariei maici preciste i s'a arătat în vis îngerul Domnului și i-a zis: „Scoală Mario, că pe fiul tău, Iuda cel cu inima vicleană, l-a vândut jidovilor rătăciți, iar aceștia îl duc la Pilat spre a-l chinui și a-l răstigni, ceace e zis de Domnul prin profet”: „Și el de moarte va murica un muritor spre a mânțui neamul omenesc”.

S'a sculat Maria din somn, și a vărsat lacrimi amare, că doar inima i se sfâșia de atâta durere. Iar îngerii în cer, auzind bocetele Ei, care se auzeau până acolo, au plâns și ei de mila durerii unei mame.

Și așa plângând, a plecat Maria spre casa lui Lazăr, cel înviat din morți. Aci Magdalena, sora lui Lazar, auzind vestea tristă, a plâns și ea smulgându-și părul frumos, și îi zise Mariei: „Vino să mergem acolo unde îl vor osândi pe Isus, că el poate va muri fără să-și poată pleca capul spre sânul părintesc”.

Porniră amândouă pe poteca cea lungă de prin pădurile dese, păzite, pe nevăzute, de îngerul Domnului...

Tot mergând ele înainte, deteră de un râu limpede, ce curgea printre iarba verde, iar la marginea lui stătea un Sânger...

Si vrând Maria să treacă râul, îi zise:

— Apleacă-te de-asupra râului, Sângerule, ca să trec de partea cealaltă, spre a putea merge la fiul meu, pe care îl chinuiesc jidovii rătăciți.

Dar Sângerul i-a răspuns:

– Nu-mi plec creanga, că tu trecând peste ea, o vei rupe și eu voi rămânea ciumpav și urât.

Atunci Maria l-a blestemat zicând:

Tu nu știi ce e durerea unei mame, de aceea fii blestemat, ca oricine va rupe o mlădiță, să curgă sânge din tine, și ori cât de mică îți va fi durerea, tu să o simți.

Apoi cu Dumnezeuescul ajutor al îngerilor au trecut mai departe...

Noaptea se cobora tiptil, tiptil...

Și Sfânta Fecioară ajunsese la altă apă, la marginea căreia era un măslin. Maria se adresă măslinului și măslinul întinzându-și creanga, Maria l-a binecuvântat, ca lemnul lui să fie sfânt, iar din fructele lui să se stoarcă uleiul ce va arde în candelile pentru ruga și mântuirea păcatelor.

După multă cale au ajuns în sfârșit la groapa lui Isus, care era de nouă stânjini de adâncă și tot atât de largă, iar gura ei era astupată cu o stană de piatră; dar care groapă, acum, spre marea lor mirare era deșartă. Și pe când stăteau ele uitându-se cu mirare una la alta, neînțelegând ce poate fi, se auzi de sus un cântec sfânt. Era cântecul învierii cântat de corul Heruvimilor. Și atunci înțelegând Maria și Magdalena, îngenunchiară amândouă și prin rugăciuni fierbinți mărîră puterea lui Dumnezeu“.

Apoi moș Sonu tăcu ..

Și de-odată cu toții, mai întâi copiii, apoi cei bătrâni, îndemnați de ceva sfânt și nevăzut, de ceva ce nu-și puteau da nici ei seama, începură să cânte cântecul învierii.

În tăcerea aceea adâncă cântecul părea o rugăciunea plină de o vrajă sfântă, părea rugăciunea sufletelor, care pe aripile lui voiau să se înalțe, să se apropie, de Cel ce astăzi șade de-a dreapta Tatălui...

Coriolan Bărbat

Concursul pentru ocuparea posturilor libere la școlile de aplicație

În viitor examenele — concurs — de intrarea învățătorilor la școlile de aplicație, nu se vor mai ține la fiecare școală normală, unde sunt vacante posturile, ci se vor ține la București, pentru întreg cuprinsul țării. În ce privește comisia, se va numi de Minister, de sigur cu membri din învățământul secundar, iar președinte un profesor universitar sau inspector general.

Asoc. Învățătorilor din orașul și jud. Arad.Raportul biroului și al comitetului central către adunarea generală.**Onorată Adunare Generală,**

După manifestările corpului didactic primar cu ocaziunea adunării generale din anul trecut, manifestări dovedite la desvelirea monumentului marelii profesor Dr. Pipoș, precum și la pășirea în public pentru întâia oară a corului învățătorilor, întrebări năvălesc la suprafață și cer răspunsuri în mijlocul frământărilor ce ne urmăresc. Un sbucium de conștiință ne legitimează aceste întrebări, îngăduindu-ne să ne deschidem sufletul și cu gând de spovedanie să ne apropiem cu tot prisosul de sinceritate, la deslegarea problemelor din sânul corpului învățătoresc. Care sunt motivele ce țin departe pe membrii Asociației de rosturile ei? Căror cauze adânci și necruțătoare se datoresc acele prelingerii furișe pe lângă altarul Asociației, care pune în funcție atâtea isbucniri de energii național-profesionale? Cum de nu mai credem în atributul suprem al acestei înjghebări culturale, care odinioară ne lumina viitorul când înotam prin coridorul întunecat al pedagogiei ungu-rești? Iată, din mulțimea nenumărată a întrebărilor care ni le putem pune, desprind numai câteva ce ne chiamă să deslegăm imobilitatea de spirit din stagnarea nepăsării și, în postură de priveghere să dăm perioadei actuale o completă schimbare de mentalitate în tabloul sintetic al învățătorimii române.

Onorată adunare generală

Motivele? De atâtea ori le-am căutat din întrebări adresate colegilor, din sbuciumul cotidian al lor, din atitudinii și gesturi care să trădeze o convingere profund întemeiată. Mai mult! În anii trecuți, când gânduri rebele și o brutală inconștiență respira prin gazete luptă fatricidă, am chemat în mod public pe apostolii ideilor avansate să-și spună literatura durerii în cenaclul unde stăruie umbrele strămoșilor, adică în Asociație. Parcă un nou spirit s'a sălășluit în evanghelia zilei de azi și o altă pedagogie s'a întronat în conștiința publică, care cer să sângerăm pe alte fronturi decât cele profesionale. Robia tradițiilor să piară din programul clipei de azi și a nădejdelor de mâine. Temperamentele de opostoli cu serioase îngrijorări în noua alcătuire de stat, privesc perpetuarea liniei de conduită a asociației, ca un fruct copt care s'a desfăcut din ideologia vremii. Lângă aceste motive cu nimic justificate, posibil, că se mai adaugă și unele cu caracter personal, ce dau un puls unor membri a rămânea departe de crezul acestei instituții, ce a lămu-

rit totdeauna procesul nostru istoric înstăpânind în toate inimile lozinca Uniunii. Inșă, toate motivele care se vor înstruni pe alte corzi decât cele ce ating fibrele intereselor noastre de corp, se pot privi ca o filozofie amară, scoasă din impulsuri sămănătoare de tendinți ce n'au nici o înrudire cu aspirațiile noastre nici cu troparele mulțimii. Numai la iconostasul Asociației, rugăciunile invocate vor primi binecuvântarea nădejzii și convingerea luptei dobândite. Deci motivele strigate și multiplicare în mii de exemplare care nu tălmăcesc nici-un fenomen sufletescal nostru, nici nu apără prerogativele moștenirii de decenii — sunt stridente psalmodii în desacord cu trecutul și viitorul elementelor înglobate în sinul Asociației. Mai ales se pot considera de atari în clipa de față, când îndemnurile tâmpelor albite și impulsurile tinereții sunt prinse în hora unei lupte de revendicare a drepturilor dripite și de combatere a bolșevismului moral, care-și multiplică flăcările pârjolului înfricoșat.

Am cețetat în atâtea rânduri și cu ocazia atâtor conveniri să aflăm ansamblul cauzelor ce leagă colegii de nepăsare față cu intențiile curate ale întrunirilor noastre. Multe expuneri au pîlpăit în spovedanii sincere, enumerând atmosfera indolenții ce apasă greu asupra câmpului nostru profesional. Cei ce și-au câștigat credința în mod nefățărît, atribue despoerea sufletelor de inspirații creatoare, părții materiale, care e departe de a fi acordantă cu pulsul vremii și cu ritmul împrejurărilor. Vârsta flăcărilor aprinse este atinsă în isbucnirea ei tocmai în vremea când conștiința este plină de invazia ideilor mari și generoase. Cultul tinereții cu nădăjduite eforturi e în declin tocmai în clipa când chemările solului românesc în creștere sunt tot mai accentuate.

Țara năpădită de pribegi ce n'au nimic comun cu pădurile noastre cheamă din toate colțurile ei palpitării sufletelor scaldate în mândrie de rasă.

Credem acestor mărturisiri. Tinerețea este aruncată pe câmpul grelei încercări. Dușmăni văzute și nevăzute își joacă hora realității amare pe contul acestei înfiripări de nădejdi, întunecând cea mai strălucită epocă de evoluție conștientă. Din toate unghiurile Țării se aude vuetul care bate piroane în nervii descinși în luptă intelectuală. O ceată numeroasă de visători strigă: dreptate! Povățuită de impulsuri legate de inimile nației și având intuiția realității, de multă vreme a rămas orfană de recunoștință, fapt care i-a eclipsat avântul și i-a irosit puterile.

Intrebăm. Până când și până când? Răspunsul se prevălește din însaș inerția manifestată, echivalentă cu o dureroasă criză a ideii profesionale. *Până când chinuțiile situații nu vor fi schimbate de energia trimisă pe alte fronturi de luptă decât cele de reuindecare.*

De multe ori am sesizat primejdia și am cercat să ne punem dela curmezișul ei. Încă odată! Unde a fost înfrățirea să sfărâme lozincele greșite? Unde s'au ascuns entuziasmul și revolta instinctelor de regenerare? Au stat departe, așteptând ogașa normală din frământări răslețe și din sudori puține.

Să înceteze. A sosit ceasul credinței hotărâte. În postură de priveghere, înlănțuiți într'un mănunchiu unitar și armonicos, având picioarele bine înfipte în țarina românească, veniți colegi de toate gradele să ne cetim în auzul opiniei tablele legii, inaugurând perioada luptei mari cu înfăptuiri apropiate de aspirațiile noastre.

Onorată adunare generală,

Cât privește activitatea biroului, anunțăm cu deplină sinceritate, că din problemele ridicate la suprafață în adunarea generală trecută, am căutat să le realizăm în sensul deciziunilor luate. Unora, aparținând preocupărilor noastre, le-am dat deslegare conform dorințelor exprimate, iar altele prezentate celor în drept pentru soluționare.

Librăria învățătorilor

Dintre deciziunile luate în convenirea anului trecut enumăram cu multă satisfacție și recunoștință colegilor, cari ne-au ajutat în realizarea gândului, înfiriparea „Librăriei Învățătorilor”, împlinindu-se astfel un vechiu desiderat și o bătrână dorință a colegilor. Pusă în acțiune cu ziua de 1 Sept. 1936, această înfiripare ne-a adus o nouă zestre justificată de năzuințele sfinte ale învățătorimii arădane.

Cerem prietinelor să se apropie cu aceiaș ardoare și sfințenie de altarul acestei înjghebări, de care au fost împresurate credințele celor ce i-au ridicat flamura existenții. Alături de Banca Inv. librăria vine să dea dovadă că spiritul unirii ne asigură *legămintele de tagmă*.

Casa învățătorilor

Casa Învățătorilor, asupra căreia nu s'a deliberat definitiv, va trebui să primească în acest an deslegare hotărâtă. O tragiversare a acestei chestiuni ar aduce cu sine zăvorirea ușilor. Cu No. 5282-936 a Cărții funduare această casă e înscrisă pe numele Asociației noastre, întrând deci în posesiunea celor ce au plătit-o.

Alte înfăptuiri

În sensul actului No. 36 al Asoc. Gen. la cursurile de vară aranjate de Asoc. Gen. la Târgoviște au fost trimiși din partea Asoc. noastre colegii, Dogaru C. și Tomescu P. Ambii au satisfăcut încredințării date, prezentând

rapoarte detaliate asupra celor desvălite în acele cursuri, rezumatele conferințelor profesorilor fiind publicate în revista noastră Școala Vremii.

Congresul dela 8 Iunie ținut cu ocazia aniversării ocupării tronului de M. S. Regele Carol II, a fost cercetat de 12 colegi, cari prin prezența lor au ridicat prestigiul sărbătorii naționale atât de scump tuturor românilor.

Congresele dela Tg. Mureș și Cernăuți, deasemenea au fost cercetate de delegații Asociației noastre. În ambele s'a auzit glasul trimișilor noștri, ridicând chestiuni de interes general și în deosebi, atingându-se cele ce privesc împrejurările noastre specific locale.

Cerându-se de conducerea Asoc. Gen. istoricul Asociației noastre ca o perpetuare a vechii Reun. Inv. cu No. 65 al dosarului s'a satisfăcut cererii menționate, desfăcând din hârtiile trecutului întreg capitalul de svârco-liri ale generației trecute.

Ordinul ministerial No. 19735 adresat organelor școlare, ne pune în vedere cotizația de 10 lei lunar, pentru Casa Inv. ce se va ridica în Bucu-rești încă în acest an. Adresăm cele mai călduroase invitări colegilor de a se îngloba în această jertfă, care va aduce demnitate corpului didactic pri-mar din această țară.

Fiind unii colegi atinși în vechimea drepturilor lor, o hârtie de birou trimisă autorităților școlare, i-a repus în posesiunea obligațiunilor culesse pe urma muncii și devotamentului lor cultural.

Îvindu-se la revizoratele școlare ordine școlare care ating partea mate-rială a învățătorimii prin reșineri din leafă pentru o proiectată casă, biroul Comitetului central a cerut Revizoratului școlar retrocedarea tuturor sume-lor reținute. On. Rev. școlar apreciind motivele invocate a restituit întreg capitalul reținut învățătorilor atinși de acest ordin.

Sanatorul nostru

Ridicându-se și anul trecut chestia sanatorului proiectat în localitatea Vața de Jos, cu adresa No. 62, am cerut prin conducerea Asoc. Gen. Direc-țiunii C. F. R. cedarea teritorului din numita comună. În acest scop am fă-cut demersuri și la Min. Educ. Naționale, dela care am primit asigurări favora-bile dorințelor noastre. Suntem în așteptarea rezoluției definitive pentru a începe construirea acelei Case de sănătate pusă la dispoziția colegilor.

Cursuri de vară

Pentru a da posibilitate colegilor de a-și rennoi cunoștințele primite ca elevi ai școlilor normale, Comitetul central a decis în ședința lui din 8 Aprilie c. deschiderea unor cursuri de vară în orașul Arad, la care vom

angaja profesori dornici de a da părți alese și bune din sufletele lor. Fiind aceste cursuri o veche dorință a învățătorilor, credem că vom obține aprobarea colegilor la deschiderea lor, realizându-se astfel și acest deziderat al muncitorilor culturali.

Pentru aceste cursuri s'au votat din economiile asociației lei 10.000.

Biblioteci

Deasemenea pentruca învățătorii să aibă la îndemână cărțile necesare autoformării culturale a fiecăruia, Comitetul asociației, a luat hotărârea tot în ședința din 8 Aprilie c. să înființeze 12 biblioteci, în centrele de gravitate ale învățătorilor, din diferitele părți ale județului. În acest scop s'au votat de comitet, din fondul economisit, al anilor trecuți suma de 12.000 (douăsprezece mii) lei, adică câte una mie lei pentru fiecare bibliotecă, rămânând, ca bibliotecile să se mărească în anii viitori, atât prin donațiunile asociației cât și prin contribuțiile colegilor grupați în jurul lor. Iată și comunele care s'au hotărât de centre: Săvășin, Radna, Tauș, Rovine, Zărând, Chișineu-Crișana, Ineu, Buteni, Gurahonț, Hălmagiu, Cermei și Nădlac.

Laborator de psihologie

Tot în acest comitet s'a hotărât înființarea unui laborator psihologic cu sediul în Arad. Pentru acest laborator s'a votat suma de 10.000 lei, din acelaș fond.

Acest laborator va fi înzestrat cu toate aparatele, testele, chestionarele etc. necesare studiului individualității copiilor, pentruca toți colegii din județ să aibă unde să se informeze asupra tuturor metodelor de experimentare și să aibă unde să-și facă aplicările practice la cursurile de vară.

Revista asociației

Prezenta revistă a dat dovadă îndeajuns de felul cum s'au pus și discutat multiplele probleme și idei ale timpului. Mai mult și mai de crezut este ceea ce spun alții despre „Școala Vremii“, altfel s'ar zice că ne lăudăm. De aceea ca o completare redăm în altă parte spicuri din câteva reviste și ziare, care apreciază la dreapta ei valoare revista noastră. Acele spicuri le citiți în pag. 22.

Onorată adunare generală.

Cât privește partea administrativă, anunțăm că toate actele intrate s'au primit rezolvare grabnică pentru a nu prilejui neajunsuri bunului mers al Asociațiunii. În deosebi, am râvnit să ajungăm din multe suflete atinse de băntueli externe profesiunii, descărcarea unor curenți fără nici o concepție de toleranță civilizată. Lasă că în diferite cazuri o literatură politica-

nistă a fost răspândită și de unii colegi, cari au crezut că în acest mod se vor înregistra în aprecieri favorabile. Când s'au ivit astfel de cazuri, am recurs la înțelegătorii situației, cerând disciplinarea celor ce urcă alte trepte decât ale cinstei de coleg și a iubirii de frate. Credem în bunul simț al celor dădători de cultură și morală că nu vom mai pleca urechea la astfel de șoapte în care să amestecă degradare și sfidare.

Incheind acest raport, încă odată chemăm pe învățători să-și culegă și salveze interesele prin aprecierea și înțelegerea pulsului Asociației, care legată de tot ce e a lor, va grăbi vremea liniștei curate, după care se sbuciumă atâtea gânduri lansate în războiul de revindecări.

Președinte

N. Cristea

Secretar

Ion Blăgăilă

Spicuri din aprecierile făcute asupra revistei „Școala Vremii” de diferite publicații. (Completare la raportul asociației)

Din Starmă Piatră, 4. III. 1937. Una din puținele reviste de pedagogie care corespund scopului pentru care au fost create, este „Școala Vremii” care apare la Arad sub conducerea dlui Ion Blăgăilă. În nr. pe Februrie, semnează articole de specialitate E. Spinanțiu, Ion Blăgăilă și Elena Filip Cojan. Cronica bogată și bine scrisă. Îndemnăm pe toți educatorii tineretului să citească această revistă, care apare cu un preț foarte modest.

Din Pentru Inima copiilor revista însuflețită a d. I. Nisipeanu: «Școala Vremii»... și despre acest sol nu poți spune decât cuvinte de laudă și de prețuire sinceră. O revistă în care nu găsești mai niciodată un articol de prisos. Totul e interesant, viu și redat cu virtuozitate de invidiat. Calități ce se întâlnesc cam rar la alte reviste de același fel. Și asta, fiindcă și aci gospodărește un spirit înzestrat cu mult simț critic, d. I. Blăgăilă. În fiecare pagină palpă sufletul înțelegător și cuprinzător al acestui priceput secretar de redacție. Din ultimul număr reținem clarificările limpezi și prețioase date cu multă trudă și competență de dl Constantin Georgiade: «Psihologia și educația»; sugestiile interesante ale d. C. Dogaru: «Principii și realități» și materialul psihologic și pedagogic pus la îndemnul tuturor de d. I. Blăgăilă, în legătură cu testele necesare cunoașterii inteligenței și memoriei

În re-t mai semnează Florian Stănică: «Activitatea liberă a elevului», Cecilia Bora, T. Borneas, P. I. Tomescu, rezumă conferințele dlor: D. V. Toni, C. Narly, S. Mehedinți, I. Nisipeanu etc. ființe la cursurile de vară ale asoc. generale.

Recensia cărților și revistelor susținută cu nerv și obiectivitate de P. Șerban și I. Blăgăilă.

Din Hotarul-literar-cultural-artistic No. 2 din Februarie 1937:

„Școala Vremii”, revistă pedag.-cult. a asoc. învă. din jud. Arad, este a treia publicație periodică ce apare în orașul nostru alături de «Hotarul» și «Biserica și Școala». — Cândva vom reveni mai pe larg asupra acestei modeste reviste de specialitate, care numără printre redactorii ei oameni ca E. Spinanțiu și I. Blăgăilă, învățători ce fac cinste școlii românești.

Din Curentul 22 Martie a. c. «Dealtfel învățătorimea din județul nostru mai are și un organ al său „Școala Vremii” în care sunt expuse articole didactice foarte judicioase și foarte mult apreciate de oamenii de specialitate. La această revistă a «Asociației Învățătorilor Arădeni» lucrează în afară de membrii ce o compun și profesorii Universitari și alții cărturari de seamă din localitate și țară».

Din ziarul Frontul, 27 Martie c. «Școala Vremii, revista pedagogică-culturală a asociației învățătorilor din jud. Arad, este una din puținele reviste serioase cu care provincia se poate mândri. Din numărul de pe Martie, reținem numele dlor: Petru Galiș, Petru Șerban, Puiu Faranga, Ioniță Crăișor, Ioan Popescu-Bobu, I. C. Lascu și Constantin Georgiade, un strălucit condeiu care semnează minunatul eseu «Spiritalitatea secolului nostru și viața socială românească».

Din Zorile Romanașilor No. 2-3 an. XI. „Școala Vremii”, revista asoc. învă. Arad, apare în condițiuni ireproșabile. Remarcăm articolele pedagogice ale dlor: Ion Blăgăuță, E. Spinanțiu, N. Șerban, P. Lădaru și R. Ponta. O recomandăm stimașilor noștri cititori.

Raportul Comitetului de cenzori

Proces-verbal

dresat în ședința ordinară a Comisiei de Cenzori din organizația Asociației corpului didactic primar din orașul și județul Arad, ținută azi, 11 Martie 1937, pentru cenzurarea activității Comitetului central al Asociației și a contului de gestiune de pe anul 1936, condus de casierul general, dl Nicolae Dima, valorosul director școlar din Pecica, precum și controlarea gestiunii căminului casei învățătorilor de pe anul societar 1935—1936, condusă de directorul acestei Case, dl Ioan Mladin, făcând următoarele constatări:

On. Comitet Central în întreg anul gestionar 1936 a pus în mișcare întreg aparatul său organic, Secție și subsecții deopotrivă, spre a degaja cu cinste și deplină demnitate de toate îndatoririle sale.

Vigilentul președinte, dl Nicolae Cristea nu este numai un simplu mamechin în organismul Asociației ci un adevărat părinte și, în cel mai rău caz, un frate devotat, căruia nu i-a trecut nici un moment de fericire, ori nefericire a unui coleg din oraș sau din județ, fără ca domnia sa să nu să sesizeze și să nu alerge la exprimarea bucuriei dacă era cazul, sau să consoleze pe ori care familie sau membru aparținător unui coleg de al nostru.

Nici dacă ar avea birou de informații n'ar putea fi în curent mai bine cu toate cele ce se întâmplă în sânul mării noastre familii dăscălești.

Am luat cunoștință cu multă mângâiere sufletească faptul, că dl președinte a participat personal la înmormântarea primului fost Inspector școlar mult regretatul Ioan Petrovici, precum și la ceilalți colegi decedați în cursul anului 1936.

Președintele nostru, împreună cu membrul comitetului central, dl Nicolae Cârstea, director școlar în Șepreuş, au reprezentat Secția noastră la Congresul general ținut în Cernăuț în toamna anului 1936, la data de 6, 7 și 8 Septembrie.

Tot asemenea, dl președinte însoțit de vrednicul secretar dl Ion Blăgăilă, au reprezentat Asociația noastră la Adunarea generală a Asociației regionale din Transilvania, ținută în Cluj. Suntem foarte fericiți să anunțăm pe iubii noștri colegi despre cinstea Secției noastre prin alegerea de vicepreședinte al Asociației generale regionale în persoana iubitorului nostru președinte dl Nicolae Cristea.

Meritosul nostru președinte a mai intervenit la Centru și prin acesta la On. Minister contra tratamentului prea excesiv și sever a Comisiunilor examinătoare dela exemenle de înaintare la gradul 2, luptând neconținut pentru exoperarea unui nou termin de examen, pentru care fapt merită lauda noastră.

Din contul de gestiune al Asociației pe anul 1936, condus și încheiat de dl casier Nicolae Dima în perfectă ordine, am constatat, că toate cheltuielile au fost făcute în cadrul bugetului votat și aprobat de adunarea generală. Din acest cont de gestiune să arată:

La venite suma de Lei 113220

La cheltueli 107001

Rezultând un excedent în suma de Lei 6219

Având în vedere, că socotelile Asociației, atât la venite cât și la cheltueli sunt justificate cu acte în regulă și în conformitate cu bugetul, comisia de cenzori cere On. Adunării generale aprobarea lor, iar dlui casier Nicolae Dima, pe lângă exprimarea recunoștinței pentru serviciile prețioase făcute Asociației, să i-se voteze descărcarea cuvenită depe acest an de gestiune.

Pentru ca organele de conducere să-și poată ține nestigheriți ședințele lor, comisiunea de cenzori e de părere și propune adunării generale, ca la compunerea bugetului să se fixeze sume mai mari pentru transporturi.

2. Trecând la controlarea și verificarea gestiunii Căminului Casei Invățătorilor depe anul societar 1935—1936, încheiat de către dl direcior Ioan Mladin pe data de 30 Iunie 1936, comisiunea face următoarea constatare:

Și în anul gestionar încheiat, numărul elevilor a fost foarte redus, așa că și susținerea căminului a reclamat multă chibzuință pentru ca să poată face față tuturor nevoilor și, cu toate acestea constatăm cu bucurie că la finea anului se arată și un sold numerar, după cum reese aceasta din contul de gestiune, care se prezintă astfel:

A fost a se încasa	Lei	472.375.—
Drepturi constatate la venituri	"	472.375.—
Drepturi constatate la cheltueli	"	360.486.—
		Excedent bugetar
	Lei	111.919.—
Incărcări efectuate	Lei	392.562.—
Plăți efectuate	"	360.486.—
		Sold numerar
	Lei	32.076.—

Excedentul bugetar se repartizează astfel:

1. Sold numerar	Lei	32.076.—
2. Restanță din taxa de înscriere	"	500.—
3. Restanță din anul 1935/36	"	11.226.—
4. Restanțe mai vechi	"	68.117.—
		Total
	Lei	111.919.—

Având în vedere, că socotelile referitoare la gestiunea anului 1935/36 sunt conduse și încheiate în perfectă ordine și după ce ne-am convins că toate cheltuelile sunt făcute în conformitate cu bugetul aprobat și după ce am constatat, că toate cheltuelile sunt pedepplin justificate cu facturi și chitanțe în ordine, comisiunea propune On. adunări generale a Asociației să aprobe contul de gestiune prezintat, iar d-lui director Ioan Mladin, pe lângă exprimarea mulțumirilor sale, să-i voteze descărcarea cuvenită depe acest an de gestiune.

Comisiunea de cenzori, după îndelungate chibzuințe află de bine și propune următoarele soluții urgente:

1. Spre a ușora bugetul la articolul „Consumul apei” să se sape o fântână în curtea căminului, care ar putea da apa necesară la spălatul rufelor, la udatul florilor ș. a.

2. Pentru momentana asanare a celei mai grave probleme, de care este preocupat întreg comitetul central cu vre-o câțiva ani în urmă, adică răscrucea la care am ajuns cu căminul casei noastre, comisiunea, constatând, că numărul elevilor ce sunt înscriși și plasați în acest cămin nu pot asigura susținerea lui, găsește, că două soluții ne stau în perspectivă, adică valorificarea casei, ori închirierea căminului pe mai mulți ani.

În cazul că și On. Adunare generală împărtășește părerea noastră de a fi dată casa cu chirie, suntem de părere și propunem ca să se închirieze etajul 1 și 2, precum și partea stângă a parterului, iar partea dreaptă a parterului să fie rezervată pentru trebuințele gospodăriei noastre, cum este banca librărie, camera pentru oaspeți și locuința directorului, care ar avea datorința să facă pe intendentul casei.

Toate celelalte dependențe dela parter ce cad dela poarta de intrare spre stânga, precum și camerele dela etajul 1 și 2, să fie închiriate pe 4—5 ani

În speranța că On. adunare va afla soluția cea mai norocoasă pentru aranjarea definitivă a acestei probleme atât de însemnată pentru gospodăria noastră dăscălească, vă mulțumim de încrederea ce ni s'a acordat pe anul încheiat 1936.

Președinte:
I. Lucaș

Raportor:
Florea Lucaștean

Secretar:
Sabin Mihașiu

CONTUL DE GESTIUNE al Asociației Învățătorilor subsecția jud. Arad pe anul 1936

Nr. crt.	Natura venitelor	Evaluă- țiuni bugetare	Incassări efectuate	Rămâne de incasat
		Lei	Lei	Lei
1	Cota dela membrii	60000	82586	
2	Escedent din anul trecut	41131	725	
3	Din depuneri	—	29909	
Total general		101131	113220	

Nr. crt.	Natura cheltuelilor	Credite acordate	Plăți efectuate	Remâne de plată
		Lei	Lei	Lei
I. Ordinare din cota de membru				
1	Cota față de asoc. g-rală 25%	15000	15000	
2	" " " " reg. 10%	6000	6000	
3	Spese de cancelarie	3000	176	
4	Delegații la congres. g-ral	6000	10000	
5	" " " regional	2000	2500	
6	Chelt. de deplas. comit. centr. și censuri	10000	6240	
7	Neprevăzute	3000	2894	
8	Biblioteca	2000		2000
9	Premii	3000		
10	Participări la cursuri	3000	3000	
11	Casa inv. amenajarea camer. oasp.	4000	2000	2000
12	Coroane pe mormântul inv.	3000	600	
Total		60000	48410	4000

II. Extraordinare

13	Fond de rezervă	28131		28131
14	Revizoratului școlar	5000	2500	2500
15	Onorar pers. Rev. școl. Dn-ei Bojin	1000		1000
16	Fondul cultural	2000	200	1800
17	Fond pentru ajutorare	5000	2500	2500
18	Depuneri la bancă		53391	
Total		41131	58591	35931
Total general		101131	107001	39931

BALANȚA:

Drepturi constatate la venite	Lei 101131	
" " " cheltueli	" 101131	
Escedent bugetar	Lei -	
Incasări efectuate	Lei 113220	
Plăți	" 107001	
Escedent bănesc numerar	Lei 6219	71142 Lei
Depunere la bancă	Lei 64923	

Incheiat, la 31 Decembrie 1936.

Președinte: **N. Cristea**

Secretar: **Ion Blăgăiță**

Casier: **Nicolae Dima**

CONT DE GESTIUNE
pentru Căminul „Casa Invățătorilor“ din jud. Arad
pe anul societar 1935-1936.

Nr. crt.	Natura venitelor	Evaluat.	Drepturi	Incasări	Sume ră-	Supră-
		Lei	constat.	efectuate	mase de	incasări
		Lei	la	Lei	incasat	Lei
			venituri			
1	Soldul anului 1934/35	25957	25957	25957	—	—
2	Taxă de înscriere	20000	16500	16000	500	—
3	Taxă de întreținere	360000	267952	256756	11226	30
4	Taxă de restanță	81201	81201	13084	68117	—
5	Subvenția de Stat	58500	58500	58500	—	—
6	Diverse venite	25000	22265	22265	—	—
Total		570658	472375	392562	79843	30

Nr. crt.	Natura cheltuelilor	Evaluat.	Drepturi	Plăți efec-	Supra-	Credite
		bugetare	constat.	tuat	solvări	anulate
		Lei	in sarcina Casei	Lei	Lei	Lei
1	Leafa servitorilor	4000	27350	27350	—	12650
2	Făină pentru aluat	25000	12280	12280	—	12720
3	Pâine	70000	52154	52154	—	17846
4	Carne și untură	75000	64969	64969	—	10031
5	Articole de bucătărie	190000	90995	90995	—	9096
6	Cumpărări zilnice	35000	31202	31102	—	3898
7	Instalațiuni	10000	2792	2792	—	7208
8	Reparațiuni mai mici	15000	7152	7152	—	7848
9	Curățire și desinfectare	15000	12927	12927	—	2073
10	Luminat	15000	8261	8261	—	6739
11	Încălzit	45000	31409	31409	—	13591
12	Apă	20000	12372	12372	—	7628
13	Imprimare	2000	552	552	—	1448
14	Asigurarea edificiului	4000	3482	3483	—	517
15	Spălatul rufelor	3000	400	400	—	2600
16	Cotizații la Casa Cercuală	4000	—	—	—	4000
17	Dare de Stat	1500	2048	2048	548	—
18	Cheltueli neprevăzute	6000	240	240	—	5760
19	Augmentarea buc.	10000	—	—	—	10000
Total		495500	360486	360486	548	135562

Arad, 30 Iunie 1936.

Președinte: **N. Cristea**

Director: **I. Mladin**

BALANȚĂ

Drepturi constatate la venituri	—	—	—	—	Lei 472375
Drepturi constatate la cheltueli	—	—	—	—	„ 360485
					Excedent bugetar Lei 111919
Incasări efectuate	—	—	—	—	Lei 392562
Plăți efectuate	—	—	—	—	„ 360486
					Sold numerar Lei 32076

Excedentul bugetar repartizat:

1. Sold numerar	—	—	—	—	Lei 32076
2. Din taxa de înscriere	—	—	—	—	„ 500
3. Restanțe de taxa de întreținere 1935/36	—	—	—	—	„ 11226
4. Restanțe mai vechi	—	—	—	—	„ 68117
					Lei 111919

Directorul casei: **I. Mladin**

Controlat și aprobat în ședința Comitetului Central al Asociației Inv., ținută la 14 Febr. 1937.

Președinte: **N. Cristea**

Secretar: **Ion Blăgăilă**

Cenzurat și aflat în deplină ordine:

Arad, la 11 Martie 1937.

Comisia de cenzori: Președinte: **I. Lucața**, Membru: **Sabin Mihașiu**.

BUGETUL Asociației Invățătorilor secția jud. Arad, pe anul 1937

Nr. crt	Natura venitelor	Suma apro-	Suma pro-
		bată în 1936	pusă pe an. 1937
		Lei	Lei
1	Cota dela membrii	60000	60000
2	Escedent din anul trecut	41131	6219
3	Depunere la bancă	—	64923
Total		101131	131142
Natura cheltuelilor			
<i>I. Ordinare din cota de membru.</i>			
1	Cota față de asoc. generală 25%	15000	15000
2	" " " " regională 10%	6000	6000
3	Spese de cancelarie	3000	3000
4	Delegații la congres general	6000	6000
5	" " " " regional	2000	2000
6	Cheltueli de deplas. comit. centr. și censor	10000	10000
7	Neprevăzute	3000	3000
8	Biblioteca	2000	2000
9	Premii	3000	3000
10	Participări la cursuri	3000	3000
11	Casa inv. amenaj. camer. de oaspeți	4000	4000
12	Coroane pe mormântul inv.	3000	3000
Total		60000	60000
<i>II. Extraordinare</i>			
13	Fond de rezervă	28131	50342
14	Revizoratului școlar ajutor	5000	5000
15	On. pers. Rev. școl. Dnei Bojin	1000	1000
16	Fondul cultural	2000	2000
17	Fond pentru ajutoare	5000	5000
18	Sume de plată din trecut	—	7800
Total		41131	74142
Total general		101131	131142

Arad, la Februarie 1937

Președinte: **N. Cristea**, Cassar: **N. Dima**, Secretar: **I. Blăgăilă**

Asociația Generală a Învățătorilor din România

București I.
No. 107/1937

București 9 Martie 1937.

Domnule Președinte al Asociației din Arad

Azem onoare a vă aduce la cunoștință următoarele: rugându-vă să binevoii a vă conforma cât mai neîntârziat:

1. Deși am cerut printr'o circulară anterioară Asociațiilor județene să delege pentru participare la Congresul pedagogic ce se va ține în București, în zilele de 6, 7 și 8 Mai a. c. — doi sau trei învățători, dintre acei cari s'au remarcat în chip deosebit pe terenul gândirii și activității pedagogice, — totuși foarte puține Asociații au răspuns acestei invitații.

Vă rugăm stăruiților să ne răspundeți, dacă n'ați făcut-o până acum cu înțocirea poștei, comunicându-ne numele învățătorilor delegați de Asociația dvs., la congresul pedagogic.

2. Comitetul Central al Asociației Generale a hotărât în ședința sa dela 17 Ianuarie a. c. ținerea Congresului general și adunării generale ale Asociației din acest an, în zilele de 5, 6 și 7 Septembrie la Oradea Mare.

Subiectele puse în discuție sunt:

a) Cum trebuie înțelese și după ce norme să se facă definitivarea și înaintarea învățătorilor?

b) Situația morală și materială a școlii primare și învățătorilor săi.

Aceste chestiuni vor fi discutate de membrii Asociației dvs., cu prilejul adunării generale ordinare ce Adunarea trebuie s'o țină neapărat în cursul lunilor Aprilie sau Mai a. c.

Dezideratele formulate de Adunarea Generală a Asociației dvs. vor fi trimise Asociației Generale, imediat după ținerea adunării, scrise în două exemplare, separat de procesul verbal al Adunării Generale, care tratează despre lucrările ei obișnuite.

Acest proces verbal va fi însoțit de contul de gestiune pe anul 1936 aprobat de Adunare și bugetul pe 1937 votat de Adunare, ambele urmând să fie aprobate și de Asociația Generală.

3. Comitetul Central în ședința dela 17 Ianuarie a. c., a hotărât ca toate Asociațiile județene să fie inspectate de către delegați ai Comitetului Central, în cursul lunilor Martie și Aprilie a. c.

Cu acest prilej se va face și verificarea gestiunilor Asociației dvs. dela 1929 și până în prezent.

Asociația jud. Arad va fi inspectată de către dl. Patrichie Râmneanțu, președ. Asoc. Inv. din Timiș-Torontal.

Data inspecțiunii vă va fi comunicată de către D-sa.

Vă rugăm a-i pune la dispoziție toate registrele și actele Asociației, spre a putea fi culese toate datele de care avem nevoie.

Cheltuielile de întreținere și transport ale delegatului inspector vor fi suportate de către Asociația inspectată.

4. În privința reținerilor prin statele de salarii a cotizației abonamentelor, etc., cuvenite Asociațiilor ori reținerilor pentru băncile învățătorești, vă comunicăm în copie ultimul ordin dat autorității or școlare, semnat de însuși dl ministru C. Anghelescu, care dispune ca ele să se facă, ca și în trecut, adică pe baza borderourilor trimise de Asociații și Bănci, Revizora elor școlare respective și nu pe bază de declarațiuni personale așa cum intenționat și în scop de șicanare se comunicase printr'un ordin anterior.

Ministerul Educației Naționale
 Direcțiunea Învățăm. primar-normal
Biroul C No. 27716/936/19 Februarie.

Domnule Revizor,

În legătură cu ord. No. 208162/1936 și 27716 din 9 Februarie 1937, ce privește reținerile pentru Băncile Învățătorești și pentru Asociația Generală a Învățătorilor din România, ele se vor face prin statele de salarii ca și în trecut.

Ministru,
(ss) **Dr. C. Anghelescu**

Director general,
(ss) **Al. Voinescu**

5. Colegii din județul dvs. care au nevoie de băi la mare sunt înștiințați să adreseze prin Asociația respectivă cereri Asociației Generale, pentru obținerea de paturi la Sanatoriile dela Budachi (Cet. Albă) și Carmen Sylva (Constanța) pentru lunile Iulie și August a. c.

6. Vă rugăm stăruitor a ne trimite cât mai neîntârziat prin mandat poștal cotizațiile restante din anii precedenți, ca și cele pe anul în curs, precum și abonamentul la Revista Școala și Viața — pe trecut și pentru anul în curs. — a cărei apariție e mult stânjenită din cauză că nu este îndeajuns susținută de membrii Asociației care au obligația statutară de a plăti abonamentul.

Deasemeni vă rugăm a face la timp dela toți învățătorii din județ reținerile pentru Casa Învățătorilor din România, ce se va construi în Capitală și a cărei temelie trebuie s'o punem cât mai curând.

7. La multele scrisori ce le primim și care cer un răspuns general răspundem prin comunicatele date săptămânal — de Asociația Generală a Învățătorilor — și publicate în Pagina Învățătorilor din ziarul Curentul.

Aducându-vă acestea la cunoștință vă rugăm a îngriji ca această pagină să se găsească colecționată la sediul Asociației dvs., stăruind în acelaș timp printre colegii din județ să și-o procure săptămânal, abonându-se direct la Administrația ziarului Curentul din str. Belvedere 6, București I.

8. Asociația urmând să tipărească cărți de membru ale membrilor săi, vă rugăm a ne comunica, cu întoacerea poștei, — printr'o carte poștală — numărul cărților de membru ce urmează să vi-l expediem, cunoscând că prețul unei cărți de membru nu va trece de 20 lei.

9. Având în vedere propunerile făcute de membrii Asociației, ca numai cei interesați să suporte taxele necesitate de Serv. de Contencios, vă rugăm

a cunoaște că orice cereri ce se înaintează Asociației pentru intervenție și rezolvarea lor la Minister, Casa Școalelor, Casa Corpului Didactic, ori alte autorități, să fie însoțite de mărci poștale în valoare de lei 20, în acest fel acoperindu-se cheltuielile necesitate de corespondență și transportul personalului nostru pe la diferite autorități.

Vă rugăm a face ca întreg cuprinsul acestei circulări să fie aduse prin mijloacele de care dispuneți (circulări, individuale, publicitate) la cunoștința tuturor membrilor Asociației ce conduceți.

Președinte,
D. V. Ţoni

Secretar general,
I. Tacu

Asociația Regională a Învățătorilor
din Ardeal, Banat, Crișana
și Maramureș.
No. 30/1937

Sibiu, la 26 Martie 1937.

Domnule Președinte,

Ca urmare a angajamentului luat pentru susținerea și trecerea prin Parlament a unui proiect de lege prin care să se recunoască la pensie anii serviți de unii colegi ai noștri înainte de războiu, ca învățători confesionali, avem onoare a vă face cunoscut că după lungi stăruințe și după o luptă destul de intensă pe care am dus-o cu colegii învățători parlamentari, am isbutit să trecem prin Cameră și Senat proiectul de lege pe care vi-l alăturăm în copie.

Vă rugăm să binevoiți a comunica acest text de lege tuturor învățătorilor din județul Dvs., precum și pensionarilor sau următorii pensionarilor decedați, cari intră în prevederile acestei legi, pentru a-și putea valida fiecare drepturile ce le au pe baza acestei legi.

A fost cu neputință să obținem socotirea la pensie a tuturor anilor serviți indiferent de vârstă.

Obiecțiunea principală este că pe baza legilor ungurești tuturor funcționarilor pensionați în Ardeal, li s'a socotit anii de pensie la vârsta de 21 de ani, și că o abatere dela aceste norme legale ar îndreptăți și celelalte categorii de funcționari să ceară socotirea la pensie a anilor serviți înainte de vârsta de 21 de ani ceea ce este cu neputință fiindcă Casa Generală de Pensii nu poate suporta nouă sarcină.

Aducându-Vă acestea la cunoștință, Vă rog să primiți Domnule Președinte asigurarea stimei mele colegiale.

Președinte,
I. N. Ciolan

Secretar,
Indescifrabil

C O P I E

Lege

pentru extinderea efectelor art. 98 din legea generală de pensuni asupra învățătorilor confesionali români din Transilvania.

Art. I. — Foștii învățători confesionali, dela școlile române ortodoxe și unite din Transilvania, fie că după Unire au trecut în funcțiuni publice ale Statului, județelor sau comunelor urbane, fie că, din învățământul confesional au trecut în învățământul Statului, vor avea dreptul să-și valorifice, în condițiunile art. 98 din legea generală de pensuni, ca util la pensie, timpul ce a servit în calitate de învățători confesionali.

Timpul util la pensie se consideră dela data intrării în serviciu și numai dela împlinirea vârstei de 21 de ani.

Art. II. — Deciziunile fostelor Comisiuni regionale și ale Comisiunilor de pensuni, pronunțate până la promulgarea prezentei legi pentru cazurile arătate mai sus, se vor revizui de Comisiunea de pensuni de pe lângă Casa Generală de Pensuni, dacă cei interesați vor face cerere de revizuire, în termen de 6 luni dela data promulgării legii de față.

Pensiunile astfel rectificate, se vor plăti cu începere dela 1 Aprilie 1937.

Art. III. — De aceleași drepturi vor beneficia și urmașii învățătorilor confesionali, prevăzuți în prezenta lege.

Asociația Inv. din jud. Arad.

BORDEROU

despre cotizațiile incasate pe anul 1935

Lazar Igrışan 270, Petru Cociu 270, Ileana Dronca 210, Rozalia Moisescu 90, Gheorghe Suciuc 160, Gheorghe Moțiu 72, Paraschiva Grecu 160, Letiția Popescu 72. Total 1304.

Nicolae Dima
casar.

Poșta redacției.

V. Lădaru B. — Manuscrisele se dau la tipografie totdeauna în prima joi a lunii.

Or, în luna aceasta, prima joi a fost la 1 Aprilie c. Manuscrisele Dvs. au sosit în Arad în ziua de 8 Aprilie. Deci, revista era sub tipar.

P. Gallș. — Articolul de care am vorbit, în numărul viitor.

„Hristos a înviat!”

ADRESA: Es. Alui

2 Perghiba Iulian
Iro-peni.

Arad

No. G. Jonecu 12

Tiparul „CONCORDIA” Institut de Arte Grafice și Editură S. A. Arad.